

1227

Бр. I 369

Програм и штатут социјал-демократске странке Босне и Херцеговине.

Усвојени на I. конгресу странке, одржаном
15. и 16. јуна 1909. год.

Удб 345

Исламска дигитичка штампарија Сарајево.

БИБЛИОТЕКА
ИСТОРИЈСКОГО ОДЈЕЛУ
ЦРКВА

227

ПРОГРАМ

Социјал-демократске странке Босне и
Херцеговине.

економски развитак буржоаског друштва условљава природном нужношћу пропадање ситнога газдинства, које се карактерише тиме, што је радник у исто вријеме и сопственик својих средстава за производњу. Овај развијатак одваја радника од његових средстава за производњу и претвара га у пролетера без никакве имовине. Средства за производњу постају међутим монопол сразмјерно малог броја капиталиста и велепосједника.

Упоредо са овим монополисањем средстава за производњу иде и потпскивање разбијеног сплиог газдинства, развијање простих алата у машине и чиновско повећање продуктивности човјечјег рада. Али сво користи овога преобраћаја монополишу капиталисти и велепосједници. За пролетаријат и средње слојеве, који су у пропадању — као што су ситни сопственици по варошима и сељаци — овај преобраџај значи повећање несигурности њихова опстанка, гомилтање брједе, притиска, угњетавања, понижавања и глобљења.

Број се пролетера увећава, војска се сувештих радника умиложава, супротности између експлоататора и експлоатисаних све се више заостравају, класна борба између пролетаријата и буржоазије бива све огорченија, она дјели друштво у два непријатељска тabora; то је општи бодбушај у дунавској дистријуских земаља.

Br. Inv. n. ab. 5406/19

Провала између сопственика и оних, који су без чега, проширује се у кризама, којима узрок лежи у суштини капиталистичког начина производње. Оне узимају све веће размјере и наносе све већа пустошења, оне су узрок што општа неизвјесност постаје нормално стање друштва, оне доказују, да су продуктивне силе данашњега друштва преко мјере нарасло и да се приватна својина представа за производњу не може измирити са цјелисходном примјепом ових и њиховим потпуним развијањем.

Приватна својина представа за производњу, која је пређе била средство да произвађачу обезбиједи својину над његовим производом, постала је данас средство да се сељаци, занатлије и ситни трговци извлашћују и да се производи радникови пренесу у својину оних, који не раде — капиталиста и велепосједника. Једино се преласком капиталистичке приватне својине представа за производњу — земљишта, рудника, сировина, алата, машина, саобраћајних средстава — у друштвену својину и преобраћањем производње еспана у социјалистичку производњу, т.ј. такву, коју врши друштво само за себе (за своју потребу) може постићи то, да велико гајдничтво и принос од друштвеног рада, који стално расте, постану и за оне класе, које су до сад биле експлоатисане, мјесто извора бледе и угњетавања, извором највећег благостања и свестраног хармоничког усавршавања.

Овај друштвени препорођај не значи ослобођење само пролетаријата, него и цијelog људског рода, који пати под данашњим стањем. Али ово ослобођење може бити само дјело радничке класе, јер све друге класе поред тога, што им се интереси косе, стоје на становишту приватне својине представа за производњу и имају заједнички циљ, да одрже основе данашњег друштва.

Борба радничке класе против капиталистичког эксплоатисања неминовно је политичка борба.

Без политичких права не може радничка класа водити своје економске борбе, нити развијати своје економске организације. Ова не може извојевати прелазак средстава за пропаводњу у општу својину док не задобије политичку силу.

Ову борбу радничкој класи развити у свјесну и једноставну и показати јој њен од природе нужан циљ — то је задатак социјал-демократске странке.

Интереси радничке класе једнаки су у свима земљама са капиталистичким начином производње.

Ширењем свјетског саобраћаја и производње за свјетску пијацу постаје положај радника у једној земљи све зависнији од положаја радника у другим земљама. Ослобођење радничкој класи дјело је, dakле, на коме подједнако учешће имају радници свију културних земаља. У свом сазнању осјећа се и изјављује се социјал-демократска странка Босне и Херцеговине солидарна са радницима свјесним свога класнога положаја у свима осталим земљама.

Социјал-демократска странка Босне и Херцеговине не бори се dakле за нове класинске повластице и преимућства, већ за укидање класинске владавине, па и самих класа и за једнака права и за једнаке дужности свију без разлике пола и поријекла. Полазећи са овога гледишта, она се у данашњем друштву бори не само против експлоатисања и угњетавања надничара, већ против свију врста експлоатисања и угњетавања, па биле оне управљене против класе, странке, пола или расе.

Полазећи с ових начела, социјал-демократска странка Босне и Херцеговине захтијева на првом мјесту:

1. Опће, једнако и непосредно право брања и избора тајним гласањем за све изборе. То право да

се даде свима 20 година старим становницима без разлике пола, који немају право бирања у којој другој земљи. Пропорционални паборни систем. Двогодишње законодавне перподе. Вршење избора и глашавања у дане, који су законски ослобођени од рада. Укидање свакога ограничавања политичких права осим у случају малолетства.

2. Непосредно пародно законодавство путем права предлагања и одбацувања. Самоопредељење и самоуправа народна у држави, окружју, котару и опћини. Потпуни паборни систем. Годишње одобравање пореза.

3. Општу једнаку војну обавезу. Народна обрана у мјесто стајаће војске.

4. Законом заптвења потпуна слобода штампе и њеног растурања; неограничена слобода мисли, састајања и удруживавања.

5. Укидање свих закона, који чине неправду жени у јавно-правном и приватно-правном односу према човјеку. Вођење бриге за напуштену дјецу. Везу женидбе и раставе учинити што једноставнијом.

6. Свима народностима које живе у земљи једнака права.

7. Оглашење вјере за приватну ствар. Забрање издавања државних јавних средстава цркви. Црквене и вјерске заједнице сматрати као приватна удружења, која своје послове сређују потпуно самостално; потпуна независност школе од цркве.

8. Обавезу посјећивања јавних народних школа, а укидање конфесионалних. Бесплатност наставе, средстава за учење и издржавање у јавним народним школама, као и вишим заводима за образовање за оне ученике и ученице, који се по својим подобностима сматрају као способни за даље школовање.

9. Бесплатност правосуђа и правне помоћи.

Судиће да бира народ, који су потпуно независни. Право апелације против казне. Накнада штете певине оптуженим, затвореним и осуђеним. Укидање смртне казне.

10. Бесплатност лијечничкој помоћи заједно са помоћи бабице и лијековима. Бесплатност сарањивања мртваци.

11. Прогресивни порез по приходу и имању за покриће свих јавних пзатака, у колико се ови покривају порезима. Пријављивање према сопственој оцјени обавезно. Обавезното пријаве. Насљедне порезе, прогресивне према опсегу наслеђеног добра и степену сродства. Укідање свих посредних пореза, царина и осталих привредно-политичких узимања, који интересе цјелине жртвују интересима једне падвојене мањине.

12. Укидање свих феудалних остатака. Ослобођење кметова државним откупом земље и предавањем кметовима без икаске накнаде.

За заштиту радничке класе, социјал-демократска странка Босне и Херцеговине захтијева слjедеће:

1. Стварно национално и интернационално заштитно радничко законодавство на слjедећем основу:

- a) учвршћивање нормалнога раднога дана, највише осмочасовног;
- b) забрана ванатскога рада за дјецу испод петнаест година;
- c) забрана ноћнога рада, осим за какве индустриске гране, које по својој природи, из техничких разлога јавнога благостања, напискују ноћни рад, но за женске и дјецу у опће забрану ноћног рада;
- d) непрекидни одмор од најмање тридесет и шест сати у свакој седмици за сваког радника;

- 81
- д) забрана плаћања радницима робом, тантузима, признаницима и упутницама у мјесто новцем;
 - е) укидање рада на комад и код куће. Укидање радничких књига и службенских исказница;

2. За надзирање свих индустриских и занатских подuzeћа и за испитивање и регулисање радних односа у вароши и селу нека се уведе довољан број обртних надзорника са извршном власти; радничким удружењима треба дати право судјеловања у надзирању проведбе законских установа о заштити радника путем изасланих радничких надзиратеља и надзиратељица; надаље нека се уведу радничке коморе.

3. Правно изједначивање пољопривредних радника и послуге са занатским радницима; укидање уредаба за слуге.

4. Обеабјеђење права коалиције.

5. Цјелокупно радничко осигурање на темељу радничке самоуправе.

ШТАТУТ

социјал-демократске странке Босне и Херцеговине.

I. Циљ.

Чл. 1. Социјал-демократска странка Босне и Херцеговине има за циљ, да путем класне борбе пролетаријата ради на поправци положаја радничке класе у садашњости и њеном потпуном ослобођењу завођењем социјалистичкога друштва на мјесто капиталистичкога.

Овакав њеп рад одговара у пести мах и политичким, економским и културним потребама широке масе и води ослобођењу цијelog човјечанства.

II. Чланство.

Чл. 2. Чланови странке могу бити лица, која усвајају програм, штатут и тактику странке, раде на њеном снажењу и плаћају одређени члански принос.

Чл. 3. Од чланова странке тражи се, да принадају својој стручковној организацији и да код својих стручних другова раде на социјалистичком просвјећивању и страначком организовању.

Чл. 4. Чланови не могу бити лица, која повреде програм, штатут и тактику странке или у опште својим поступцима шкоде њеним интересима.

III. Организација.

Чл. 5. Социјал-демократску странку Босне и Херцеговине сачињавају мјесне организације и појединици.

Свако мјесто, које има најмање десет чланова

може по одобрењу главног страначког одбора основати мјесну организацију. У мјестима где нема десет чланова одобриће се оснивање повјереништва.

Чл. 6. Мјесне одбore сачињавају 7 лица за управу и 3 лица за контролу, која врше преглед материјалног стања мјесне организације.

Чл. 7. Управе мјесних организација бирају се на годишњим скupштинама чланова, које се по свима мјестима одржавају у току првога мјесеца по конгресу.

У то ће вријеме и чланови повјереништва одредити своје повјеренике, које потврђује главни страначки одбор.

Чл. 8. Мјесне организације и повјереништва дужне су извршавати одлуке главног одбора странке и стоје под његовом контролом. Несправне организације може главни одбор странке укинути.

Чл. 9. Управе организација и повјереници имају поред редовних страначких дужности у своме мјесту још и ове: да се одазивају свима тражењима главног одбора странке, да му тромјесечно подносе извештај о своме раду и да тачно предају материјална средства главном одбору странке.

Управе мјесних организација примају чланове у странку. Пријаве интелектуалаца спроведе са својим мишљењем главном одбору странке, који о њима доноси одлуку.

Свака мјесна организација имаће свој нарочити правилник.

IV. Материјална средства.

Чл. 10. Чланови странке плаћају у својим мјесним организацијама редовни члански принос од 20 хелера мјесечно.

Чл. 11. За своју касу, из које ће подмишавати

мјесне потребе, мјесне организације ће ~~адржави~~ ~~члански~~ једну четвртину цјелокупног прихода од ~~чланских~~ приноса. Остали приход слаће мјесне организације главном одбору странке сваких три мјесеца и то са овјерењем рачуна од контролора мјесне организације.

За нојачање своје касе, провинцијалне мјесне организације ће прибавити материјална средства приређивањем забава, другарских вечери, плаћених предавања и других прихода.

Чл. 12. Члапови организације, који не плате свој редовни члански принос три мјесеца, престају бити чланови странке.

V. Учествоvanje странке у заступничким тијелима.

Чл. 13. Организације не могу учествовати у опћинским, котарским, окружним и саборским изборима без одобрења главног одбора странке.

Чл. 14. Кандидати као и изабрани представници организације јесу кандидати и представници странке као цјелине.

Према томе све страначке кандидације, које предлажу мјесне организације, одобрава и потврђује главни одбор странке. Кандидације, које овога одобрења немају, не важе као кандидације социјал-демократске странке Босне и Херцеговине.

Чл. 15. Изабрани представници, одборници и посланици функционишу као органи странке и дужни су радити строго у смислу принципа и програма социјалне демократије и свој рад саглашавати са одлукама конгреса и главног одбора странке.

VI. Страначки конгрес.

Чл. 16. Социјал-демократском странком Босне и Херцеговине управљају сви њени чланови преко страначког конгреса, који је најстарије тијело у странци.

Право учешћа на конгрес имају:

1. Делегати мјесних страначких организација и то: организације до 50 чланова бирају 2 делегата, а из сваких даљњих 50 још по једног. Трошак око шиљања делегата подносе саме мјесне организације.

2. Чланови главног одбора странке и контролне комисије;

3. Заступници у појединим заступничким тијелима;

4. Уредници страничког органа; и

5. преставници стручног покрета у земљи, тј. управа Главног Радничког Савеза за Босну и Херцеговину.

Чл. 17. Страначки конгрес састаје се сваке године. Сазива га главни одбор странке, који одређује вријеме и место државања конгреса и дневни ред. Сазив конгреса, са привременим дневним редом, мора се објавити у главном страначком органу најмање мјесец дана пред конгрес. Извјештај главног одбора странке мора се штампати у страначком органу најмање 14 дана пред конгрес.

Предлови страначких чланова и организација за дневни ред конгреса морају се поднijети главном одбору странке најмање на 14 дана пред конгрес. Чланови су дужни своје предлоге упутити преко организације, којој припадају. Ово исто важи за жалбе страначких чланова и организација.

Чл. 18. Дужности страначког конгреса јесу:

1. Да донесе своје миријење о позиваштају главног одбора странке, контролне комисије и страначких заступника;

2. Да бира главни одбор странке и контролну комисију;

3. Да одлучује о организацији странке и свима питањима, које се тичу страначког живота; и

4. Да ријешава о појединим предметима и жалбама.

Чл. 19. Конгрес отвара главни одбор странке, Одмах по отворењу конгрес се конституише и бира из своје средине пет лица за овјеровљење пуномоћи. Након тога се утврди дневни ред.

Чл. 20. У случају битне потребе главни одбор странке или половина страначких организација сазивају вапредни конгрес, који се мора објавити најмање 14 дана раније. За њега важе све одредбе као и редовни конгрес.

VII. Главни одбор странке.

Чл. 21. Главни одбор странке сачињавају 13 чланова, конгрес бира листама и тајним гласањем. Изводна управа бира из своје средине једног предсједника, два подпредсједника, два тајника, два благајника и 6 чланова без функције.

Сједнице сазива тајник. Сједницама главног страначког одбора присуствује и један члан редакције страначког органа.

Чл. 22. Главни одбор странке сам попуњава упражњена мјеста у својој средини.

Чл. 23. Дужност је главног одбора странке, да врши и развија организовање, агитацију и пропаганду писањем и усменом ријечи, зборовима, конференцијама и свима другим успјешним средствима и да у смислу социјалистичких приплици и у сагласности са одлукама конгреса руководи радом странке.

Чл. 24. Главни одбор странке располаже страначким финансијама и подноси рачун конгресу.

VIII. Контролна комисија.

Чл. 25. За вођење контроле цјелокупног страначког финансирања конгрес бира пет лица, која сачињавају контролну комисију. Она има неограничено право да прегледа страначке књиге, рачуне и касе и дужна је, да тромјесечно овјерава биланс

страначких финансија. Чланови контролне комисије могу присуствовати сједницама главног одбора са савјетујућим гласом.

Контролна комисија дужна је, да о свом раду конгресу поднесе извјештај.

IX. Страначка штампа.

Чл. 26. Главни орган странке јест «Глас Слободе».

Главни одбор странке бира редакцију страначког органа, чија је дужност да кроа орган спроводи принципијело и тактично гледиште странке, придржавајући се одлука наших и интернационалних конгреса и да помаже рад стрвнике у смислу рада и одлука главног одбора странке.

Чл. 27. Као страначка штампа сматрају се само листови страначких организација и установа.

Чл. 28. Чланови странке могу приватно издавати листове само по одређењу главног одбора странке.

X. Изабрани суд.

Чл. 29. У случају чл. 4. овог штатута о исکључењу из странке, одлучује изабрани суд. Предлог за обраћање изборног суда може поднijети само страначка организација, а о њему одлучује главни одбор странке. Чланови изабраног суда могу бити само чланови странке.

Чл. 30. Против одлуке изабраног суда, која се ставља написмено, обје странке имају право жалбе главном одбору странке у року од мјесец дана ио саопштењу. Ријешења о искључењу обављају се тек по одлуци главног одбора странке.

Против одлуке главног одбора странке исклучени чланови имају право редовне жалбе конгресу, чија је одлука коначна.

Чл. 31. Ако се страначки члан, против којега

ИСИ

15

је поднешен предлог за искључење одређеног изабраног суда, и то у року, који му управа његове организације стави и не наименује чланове изабраног суда са своје стране, онда се сматра као искључен.

Чл. 32. Поновно примање искључених чланова у странку може вршити само стравачки конгрес на молбе редовним путем поднешене.

XI. Мировно повјеренство.

Чл. 33. Спорове јавне природе међу члановима расправља мировно повјеренство.

Уври еђени ће од организације, којој прппада тужепи тражити, да се састави мировно повјеренство, које ће ријешити спор између њих. Страначка организација обрајаваће мировно повјеренство тек послије неуспјелог покушаја да обе стране иамири и задовољи и без мировног повјеренства.

Мировно повјеренство сачињавају три члана: по једног бирају обе стране, а предсједника поставља организација туженога. Одлука се доставља писмено.

Невадовољна страна има права против ове одлуке жалити се у року од мјесец дана главном одбору странке, чија је одлука коначна и извршила.

Промјена организације.

Промјена у организацији социјал-демократске странке Босне и Херцеговине врше само страначки конгреси.

Конгрес ће рјешавати сајо о општим предловима за промјену организације, који су у главном страначком органу изјављени најмање мјесец дана пред конгрес.

K

1834

Другови!

Социјал-демократи!

Ширите свугдје раднички

лист „Глас Слободе“

као и остале социјалис-
тичке књиге и брошуре!

ПРАВИЛНИК

мјесне политичке организације социјал-демократске странке
Босне и Херцеговине у Сарајеву.

Чл. 1. Чланство. Чланом политичке организације сматра се свака особа, која признаје програм, штатут и тактику социјал-демократске странке и редовно врши своје чланске дужности.

Чл. 2 Задатак. Задатак политичке организације јесте, да теоријски и практички, рјечју и дјелом шири социјал-демократске идеје и спрема чланове за борбу за све изборе.

За постигнуће овог циља организација ће вршити ове послове:

а) приређивати што чешћа предавања и по могућности отварати курсеве за своје чланове ради њиховог социјал-демократског образовања;

б) одржавати сваког мјесеца сталне чланске конференције, на којима ће се држати предавања и дискутовати питања из социјал-демократске теорије и тактике и у опће сва питања, која се истичу у страначкој борби и животу, уписивати чланове и попуњавати управу мјесне организације;

в) старати се да странка јача бројно и спремом својих чланова и да сви чланови добију изборно право за све изборе;

г) вршити агитацију код чланова да стално прате све врсте социјалистичке литературе и старати се о библиотекама.

Чл. 3. Састав. Мјесна политичка организација се дијели на секције по појединим крајевима или по струкама за организовано радништво, односно како то буде најподесније.

Поједине секције имају своје повјеренике и то на до 50 чланова 3, а на сваких даљих 50 чланова по 1 повјеренику.

Женски чланови и раднички подмладају сачињавају засебне секције мјесне политичке организације. Секције радничког подмлатка своје послове потпуно самостално уређују, само мјесна организација врши надзор.

Чл. 4. Мјесни одбор. Мјесном политичком организацијом управља мјесни одбор од 7 лица за управу и 3 контролора.

Дужности мјесног одбора јесу: наградња мјесне политичке организације и провађање политичке агитације у мјесту и околици, радити на извршивању циљева политичке организације, извршивати одлуке страначког конгреса и главног одбора странке, убирати чланске приносе, водити све страначке покрете као и изборе за ма које јавно тијело, проширивати радничку штампу, примати чланове у странку, свако три мјесеца слати извјештај и обрачун главном одбору странке.

Сједницама мјесног одбора присуствује један члан редакције страначког органа.

Чл. 5. Локална конференција. За рјешавање важнијих текућих послова као о агитацији, изборима, манифестацијама, мајским прославама, као и о свим пословима, о којима не може решити сам мјесни одбор састаје се локална конференција, на којој учествују сви повјереници секција, мјесни одбор, главни одбор, предсједници и тајници струковних организација или њихови замјеници и чланови уредништва страначког органа.

Чл. 6. Опћа скупштина чланова. Скупштина свију чланова одржава се редовно сваке године у првом мјесецу поза страначког конгреса.

Ова се скупштина бави:

а) дјеловањем мјесног одбора и парче своје мишљење о њему;

б) закључује даљње држање мјесне организације у колико то није везано одлукама страначког конгреса или главног одбора странке у опће;

в) закључује даљње потхвате били они политичке, економске или културне нарави.

г) изабира из своје средине чланове мјесног одбора.

Скупштина се држи са онолико чланова колико на први позив дође.

Према потреби може се сазвати и позајредна опћа скупштина чланова.

На опћу скупштину, као и на друге, долазе само чланови, а у изванредним случајевима по дозволи мјесног одбора и нечланови.

Чл. 7. Приходи. Приходи мјесне организације јесу:

- а) редовни члански принос од 20 хелера мјесечно, од којих пде три четвртине главном одбору;
- б) приходи од блокова, циркулара и т. д.

Чл. 8. Искључење. Члана може искључити мјесни одбор. Искључење је одмах извршivo, а услиједи ћује усљед рада против интереса политичке организације и њене дисциплине, затим члан престаје бити ако не уплати члански принос за три мјесеца. Искљученом стоји право призива главном одбору странке или локалној конференцији.

Чл. 9. Чланске исказнице. Члановима политичке организације се издају чланске исказнице, правилник мјесне организације и програм и штатут странке; за посљедње се при упису плаћа 10 хелера.

Чл. 10. Престанак организације. У случају престанка рада мјесне политичке организације припада сва њена имовина социјал-демократској странци Босне и Херцеговине, која исту чува до евентуалног оснивања нове мјесне политичке организације.

Накладник: Мртев Јакшић.

